

GEDICHTEN

De vogels

Er waren altijd vogels in je tuin.
We keken hoe de dikke duif kwam baden
en in de vijver daalde, steen voor steen.

Aanvankelijk was je net als ik verlegen;
de vogels hielpen ons er overheen,
de vogels, ja maar die toch niet alleen.

Wat dan? Het kattedwaad dat we
verzonnen,
wanneer je vrouw op het gazon verscheen
en van het puurst geluk je ogen glommen?

of 't samenzitten als de zon verdween,
de vogels slechts bij tussenpozen zongen
en niet meer tegelijk, maar één voor één?

Ed. Hoornik

Uit: Verzamelde gedichten, uitgeverij
Meulenhoff, Amsterdam.

De koekoek

De koekoek is de oudste herinnering.
Vreemd, dat er een tijd was,
nauwelijks een halve eeuw geleden,
dat een jongetje met 'n strooien zonnehoed
nog eerbiedig benaderd werd
door een oude dijkwerker, die in zijn vuisten
een dikke grijze donzen vogel hield.
'Hier jongeheer, voor in uw mandje.'
'Dank je Job.' En de jongeheer, 'n jaar of vier,
wandelde met het mandje langs de dijk
naar een sneeuwwit huis aan het eind
van de zonnige wereld,
enkel madelieven, zuring en ereprijs.

De jonge koekoek ging natuurlijk dood
en het verdriet was groot, maar de warmte
is gebleven, en het kind, en de oude Job,
telkens als het scherpe snerpen klinkt
van een hongerige jonge koekoek,
ergens in het riet.

Hans Warren

Uit: Betreffende vogels (1974).
Uitgeverij Erven Thomas Rap, Amsterdam